

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף היום" בשו"ת ומ"מ

דף לח.

התכלת וכו', שיטת רש"י והתוס' דרך חוט אחד תכלת, וע"ע שיטות ברמב"ם והראב"ד ציצית א' ו', וע"ע עמק ברכה ציצית א' במה נחלקו.

תוד"ה התכלת, דנו מה עושים כשאין תכלת כמה נותנים מהלבן, לרש"י משלים מהלבן וכו"כ ברא"ש, ולתוס' נותן רק שתי לבן וכו"כ ברשב"א יבמות ד:.

ועוד דנו אי יש איסור בל תוסיף כשמוסיף על החוטים, ע"ע טוב"י סי' יא' שיטות הראשונים בזה, **ומה שאין איסור כלאיים** ביארו בקרן אורה וטהרת הקודש דכיון דהאיסור נעשה בקשירה שעושה הכל בפעם אחת וממילא איסור כלאים נדחה מפני מעשה זה, ודעת הרמב"ם ע"י בהל' ציצית א' א' במפתח שם ובחי' הגר"ח סי' שמ'.

במרדכי הביא מחלוקת ראשונים האם מותר ללבוש בגד של ד' כנפות בלי ציצית בשבת שאינו יכול להטיל ציצית, **והביא רמב"ם שאגת אריה** לב' לשיטות שיכול ללבוש מנידון דידן דאל"כ איך יכול ללבוש בגד עם הלבן בלבד בלא תכלת, וב"מאיר לעולם" דחה ראייתו דכאן בשביל קיום העשה נדחה איסור זה שהוא רק ל"ת הבא מכלל עשה, וע"ע סי' לא', ובבה"ל ח"א מב' כתב דאף שעובר בלא תגרע עשה דציצית דוחה, וע"ע עונג יו"ט שו"ת סי' א' ושם בהערה שיטות החולקות דליכא הכא לא תגרע.

בענין תכלת ולבן אי הוי מצוה אחת או שתיים, ע"י רמב"ם ציצית א' ה' ובספר המצוות שורש יא' ובהשגות הרמב"ן שם.

תפילה של יד וכו', וע"י שאגת אריה סי' לז' שדן בזה האם באופן שאינו חייב בתפילה של יד ג"כ אינו מעכב את התש"ר, וכמו שדן בציצית בס"י לא', וע"י ארצות החיים כו' ב'.

מאי טעמא דרבי, וע"י בחי' המיוחסים לרשב"א מה שביאר בקושית הגמ' דהלא לכאורה טעמו של רבי מבואר בדבריו, וע"ע בדבריו בבאור השקלא וטריא בסוגיא.

להלכה נקטינן בשו"ע יג' ב' דהלכה כחכמים שתכלת ולבן אינם מעכבים זה את זה, וע"י בעה"מ שבת כה: שכתב שהדעת נוטה דהלכה כרבי, וע"י רמב"ן במלחמות, והאם לדעת בעה"מ יש להטיל לבן כשאין תכלת ע"י במאירי ובפרמ"ג בפתיחה להל' ציצית.

אלא לקדם, ע"י ברש"י וע"י שיטמ"ק בשם התוס' מה שהקשה ופי' באופן אחר, והטעם שהפוסקים השמיטו דין זה לכאורה, ע"י בחי' הגר"ז.

ע"ב

תוד"ה אילמא, באור תי' ע"י טהרת הקודש וחזו"א או"ח ג' יא', וע"י עמק ברכה ציצית ג' מה שהקשה על דבריהם, וע"י חי' הגר"ז לעיל ע"א מה שביאר בקושייתם.

תכלת אינה מעכבת את הלבן מאי היא, ע"י רמב"ם ציצית א' ד' ובכס"מ שם ביאור הגמ' לשיטתו, וע"י חי' המיוחסים לרשב"א למה לא נעמיד את המשנה באופן שהקדים את התכלת ללבן.

בדין גרדומין, ע"י בתוד"ה אלא שהביא ב' שיטות, שיטת ר"ת (ע"י ביאורו בחי' הגר"ז), ושי' ר"י (כ"ה במרדכי) והרא"ש, וע"י רמב"ם פ"א הל' ד' והל' יח' וביאורו ע"י בכס"מ שם, ובב"י סי' יב' סעי' א', עוד בי' בדבריו, ע"י שו"ת הרידב"ז ח"ה צ', שפת אמת, וחי' הגר"ז.

איבעיא להו כדי לענבן כולו כהודי, ע"י רש"י דמשמע דהכוונה כל שמונה חוטינו, וע"י ב"י יב' א' שפי' דהכוונה רק לחוטינו שנפסקו, וע"י חזו"א או"ח ג' ס"ק יד'. (ובמג"א סק"ב). ולהלכה ע"י ב"י דאזלינן לקולא, וע"י חזו"א שם ס"ק טו'.

ל"ש דמינכר שיעוריהו, להל' ע"י ב"י יב' ב', וע"ש טעם להשמטת הטור ורמב"ם לדין זה

ש"מ צריך לקשור על כל חוליא וחוליא, והיינו שבעי קשר כפול ולא סגי בקשר אחד להפריד, חזו"א ג' ד', ולהלכה ע"י ב"י סי' יא' ובשו"ע שם סעי' יד' ובאור הגר"א מז'.

"החיזוק היומי"

בגמרא מבואר שדין גרדומין שייך רק בתשמישי מצוה ולא בתשמישי קדושה, ורבים דנו בדברי המג"א לב' ס"ק לח' לגבי אותיות סת"ם שכהן שחרותם דכשרים אף באופן שאם היה עושה כן לכתחילה היה פסול, ונראה לבאר לפי מה שכתב בקובץ שיעורים ח"ב כד' בחילוק שבין תשמישי קדושה למצוה, שבתשמישי קדושה חלק מתנאי המצוה הוא שהדבר יהיה קדוש, ולזה אין יכול לעזור דין גרדומין, דרק בתשמי מצוב שאין צריך אלא פרטי המצוה בזה התחדש דגם כשנחסר משיעורו כשר, ולפי זה מחדש דזה הכל בתשמיש קדושה דחל ע"י השימוש בו, אבל אותיות ס"ת דקדושתן חלה ע"י הפה אפשר לומר דכיון שחלה כבר אינה פוקעת גם אחר שנחסר משיעורו.

ולגבי אתרוג שנחסר משיעורו שפסול אף שהוא תשמישי מצוה, צ"ל דבזה פקע ממנו שם אתרוג ולא שייך לקיים המצוה במה שהוא לא אתרוג, וע"ע שו"ת חת"ס יו"ד רנו'

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת
הדף במייל שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.